

EDITORIAL

LA CIUDAD DE LAS PERSONAS

Hace tan sólo diez años, hablar del siglo XXI era referirse a un tiempo lejano e indefinido, lo que daba pie a fabular sobre cómo serían nuestras casas, nuestro trabajo o nuestro ocio. Hoy ya sabemos que el ordenador no desplazará al libro y también sabemos como será L'Hospitalet en el siglo XXI. La ciudad acaba de presentar un ambicioso plan para adecuarse a los retos del futuro después de estudiar las necesidades de la población. Este plan se concreta en 21 proyectos que permitirán mejorar las comunicaciones en la ciudad, equilibrar y ordenar el territorio, construir viviendas y aparcamientos, ganar zonas verdes, respetar el medio ambiente y, en definitiva, diseñar una ciudad para las personas.

Se trata de la segunda gran transformación de L'Hospitalet, que se aborda tras emplear 16 años en superar los déficits y carencias que causaron la falta de planificación y la especulación. Entre esos 21 proyectos se encuentran dos reivindicaciones históricas para la ciudad. L'Hospitalet quiere dejar atrás de una vez por todas las infraestructuras que la perjudican desde hace años. Las vías férreas que dividen el territorio o el carácter de autopista de la Gran Vía en pleno término municipal no pueden seguir condicionando el desarrollo de L'Hospitalet para ser realmente la ciudad de las personas. Por ese motivo, ambos se convierten en objetivos irrenunciables ante las instituciones competentes con la fecha límite del 2010 para que los ciudadanos puedan cruzar la Gran Vía sin pasos elevados o subterráneos y para que Santa Eulàlia pueda comunicarse con Sant Josep, y Bellvitge con Gornal sin tener que salvar las vías. Así debe ser el futuro de L'Hospitalet.

LA FIRMA

L'EURO, EL NORD I EL SUD D'EUROPA

Montserrat Minobis

Presidenta de l'Associació de Dones Periodistes de Catalunya

Aquesta setmana els bancs centrals dels 11 països (menys Itàlia) que formaran l'euro han pres una decisió que es pot considerar històrica, ja que han decidit unànimement abaixar el preu del diner al 3%. És a dir, han dut a terme una retallada dels tipus d'interès. Segons els experts aquesta mesura permetrà, entre d'altres coses, reactivar l'economia i lluitar contra l'atur, una de les grans qüestions o problemes pendents de definitiva resolució en l'àmbit d'alguns dels països de la UE afectats pel problema. Però al marge d'aquest fet concret, important segons comenten els experts en economia, voldria destacar, i aquest és el motiu del títol d'aquestes ratlles, que aquesta suposada igualtat econòmica no s'acaba, però, de reflectir en d'altres qüestions o problemàtiques que alguns dels països pertanyents al —diguem-ne— grup selecte de la UE tenen plantejats: les encara enormes desigualtats entre el Nord i el Sud. I a tall d'exemple simple però que demostra algunes normes de conducta i

de viure, m'agradaria ressaltar les dels horaris.

Mentre llegia als diaris aquesta notícia, presa conjuntament i unànimement pels bancs centrals, passava per davant d'alguns dels molt nombrosos bars que animen la vida d'aquest país en els quals els rètols ens indicaven la possibilitat (constatada cada dia) que una pot esmorzar des de 2/4 de nou del matí fins al migdia. Just l'hora en què els països motor del progrés (el nord) comencen a preparar-se pel repàs d'aquesta hora. És possible, em pregunto i crec que no solament jo, fer compatible l'avenç econòmic, social, cultural... quan som tan anàrquics en el nostre horari laboral? És cert que el clima dels països del sud, en el qual solem posar-hi sempre l'èmfasi, ajuda a dur un tipus determinat de vida que en d'altres països es fa difícil, i que alhora és molt enriquidor per l'estímul a la convivència que significa. La pregunta es repeteix: som compatiblement europeus? La resposta la pot posar cadascun de nosaltres.

PERSONAL E INTRANSFERIBLE

BANDERES ESPANYOLES CREMADES A XILE

Josep Pernau

Periodista

L'exdictador Pinochet té bons amics a Espanya. No val la pena de dir que són gent de la dreta, persones que es consideren molt patriòtiques i que ara s'han de sentir escandalitzades. Per protestar contra l'ordre d'extradició del jutge Garzón, els simpatitzants del general detingut a Londres, tots gent fina, que viu a barris elegants i educada en col·legis de pagament —mal educada— han cremat banderes espanyoles pels carrers de Santiago.

S'han comportat com allò que en diuen la xusma i el populatxo, que despectivament apliquen a les capes senzilles de la societat quan massivament surten al carrer a reivindicar alguna cosa.

A la dreta espanyola la piromania contra el símbol nacional no li ha de fer cap gràcia, ja que encara que la que ells més estimen és la que mostrava una au espantosa al mig, els colors són els mateixos. Ara la majoria d'aquesta gent vota al PP, perquè al mercat electoral no hi ha una oferta

més adient per als seus gustos, i la bandera constitucional, que és la que han cremat a Xile, també és una mica la seva. A propòsit, seria molt interessant saber què opina José María Aznar de la crema de banderes espanyoles.

Llàstima que ara no sigui hivern a Xile. La fotografia i la televisió ens haurien mostrat unes imatges inèdites d'un gran valor. Senyores amb abrís de pell, al qual tan aficionades són les dones de classe alta a Amèrica Llatina, en l'actitud dels esparracats del món. Aquest paper no és cap novetat per aquestes senyores. Mai havien entrat a la cuina de casa seva, però amb Salvador Allende al poder van sortir al carrer fent sonar les casseroles buides, mentre les criades es quedaven a casa. Són gent acostumada a fer aquests papers.

Han cremat banderes espanyoles. Però crec les quals a partir d'ara aquesta bandera seran més respectades per molta gent del seu propi país.

CIUTADANS

L'HOSPITALET publica a cada número l'opinió d'alguns dels nostres conciutadans a l'entorn de temes diversos. Agraïm la col·laboració desinteressada de tots els entrevistats.

Àngel Redondo
mecànic

D'entrada desitjo salut per a mi i per a tota la meua família, i després feina. Desitjo que no ens falti la feina en el taller on treballo o, com a mínim, ens vagi igual que aquest any que ara acaba. Haig de dir que l'any 1998 no ha estat del tot malament. Home!, també desitjaria que em toqués la loteria aquest any o el que ve.

Carlos Sierra
dependent

Desitjo les coses més típiques, salut i treball. Però també vull desitjar que el meu barri, el Centre, vagi a millor. Que es continuïn fent reformes, però que aprofitin més la temporada d'estiu per aixecar els carrers. També voldria que catàstrofes com les de Centreamèrica no tornessin a ocórrer, tot i que crec que continuaran passant.

Pilar Ciprián
fornera

Li demano un marit, és clar. Sóc vídua i m'agradaria trobar un company. Però —parlant seriosament—, desitjo que tots els infants del món tinguin una casa on viure i que la societat es conscienciï que hi ha gent amb veritables problemes i que cal ajudar-la. No m'agradaria que es repetissin drames com el de Centreamèrica.

Què li desitja al nou any 1999?

L'Hospitalet

Diari Informatiu de la Ciutat

Edita: La Farga GEMSA
Adreça: c/ Barcelona, 2
Tel. 93 261 53 30 Fax 93 338 43 97
E-mail: diarihlh@ssc.es
Direcció: Cristina Sánchez
Redacció: Rosa Salguero, Pilar Gonzalo, Marga Solé; **esports:** Enrique Gil; **disseny i maquetació:** E. Ortiz; **fotografia:** Juan Valgañón; **infografia:** Julià Giménez; **disseny capçalera:** Comunicació i Imatge.
Publicitat: Tel. 93 261 52 00
Imprimeix: C. G. Canigó S.L.
Tiratge: 100.000 exemplars
D.L. 36444-94

Aquesta publicació no s'identifica necessàriament amb les opinions expressades pels seus col·laboradors i columnistes.